

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

De abbreviatis propositionibus Sectariorum. tit. 12

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

rent opera ex dilectione erga personā Dei: ideo promissionibus p̄emiorum prouocarunt populum ad pietatis opera dicentes: Si seruaueris præcepta, ieunaueris, oraueris, eleemosynam dederis, &c. tunc mereberis vitam æternam, saluus eris, &c. Non tam fuit intentio illorum, quod talibus operibus sibi meti plis ex se possint mereri vitam, Hoc enim derogâsent Christo, Gal. 2. Abstinebant quoq; ab huiusmodi propositionibus, sola fides iustificat, id est, salvat, opera nostra sunt immunda & sunt peccata, legē nemo seruare potest &c. Hęc enim plurimū populū scādalizārunt, &c. Ideo docuerūt largè méreri distributionem remissionis & salutis, & hęc licet non sint merita, i. fides & opera, sunt tamen necessaria media;

*DE ABBREVIATIS PRO-
positionibus sectariorum.*

TITVLVS XII.

Dicit̄ sectrā magnam seductionem exercitārunt in populo formulis loquendi abbreviatis, quibus verba scripturæ & pr̄cipua loca de fide mutilare, nec totū taliter exprimere & recitare solent: sic enim dimidiant, quæ proferunt: Fides sola iustificat & saluat, & nullum opus: hoc intelligit vulgus ac si non opus esset vlo bono opere: sed vbi manet tum pr̄ceptū Dei? Ideo perfectus sermo & genuina scripturæ interpretatio, Deus est qui iustificat, id est, peccata remittit & vitam eternam largitur per fidem & alia media, sacramentā & bonā opera pr̄ceptorum ipsius, Rom. 8. hoc modo dicit Paulus Deū iustificare per fidem. Deus enim facit per mediū fidei, Deus saluat per media bonorū operū, i. distribuit. Mat. 25. Veneite benedicti, possidete regnū &c. Ioan. 5. Qui bona egerunt, ibunt in vitā eternam &c. fides sola sine pœnitentia nō apprehendet iustificationē. Mar. 1. Pœnitenti-

Cc termini,

30 SUMMA DOCTR. CHRIST.

remini, & credite Euangelio. Nec fides sola possidet regnum absq; operibus pietatis & præceptorum Dei, Matt. 19. & 25. Multi ergo seducti sunt his modis sermocinandi, quibus illi imminuunt & dimidiant sensum scripturæ, occidunt quidem iterum atq; iterum, opera nostra nō merentur salutē, ergo non sunt necessaria, nō iustificant, sola passio Christi facit &c. Sed quod Deus & Christus, qui semel hoc solus meruit, nō vult id nobis distribuere, & quod nos id apprehendere non possumus, nisi hæc media habuerimus, non dicunt. Et licet non sint causa, propter quam Deus remittit peccata, sed sanguis Christi, attamen non sunt frustra, nec in alium finem. Sed habent magna sua præmia, ita hac & post hanc vitam.

1. Cor. 3. &
1. Cor. 15.

Alius abbreviatus illorum sermo est, omnia opera nostra sunt immunda & peccata. Ideo corā oculis Dei nihil sunt. Sola fides saluat &c. Job 9. Verebar omnia opera mea, sed ubi manet Christi præceptū, Mat. 5. Sic luceat lux vestra corā hominibus, ut videat opera vestra bona, &c. opera licet in sui natura sint immunda & imperfecta, attamen Deus purificat corda per fidē, Act. 15. facit arborem bonā, & fructum eius bonū. sed hoc tacet secræ, quomodo Deus per fidē purgat opera, & accepta sibi facit, cum etiā ipsa opera bona sint fructus spiritus sancti, Gal. 5. Charitas, timor, patientia, obedientia præceptorum, suntq; dona Dei: si immunda sunt, &c. sordēnt coram oculis Dei, ergo immundus est spiritus sanctus, & immunda dona dat Deus quod est blasphemia in Christū & spiritum sanctum. Sunt ergo bona opera dona DEI & bona & munda: sed quod propter carnis nostræ immunitiam, per hoc instrumentum & medium polluta fiant, hoc tollit gratia & misericordia Dei per fidem: Verum hoc nō dicunt secræ simplicibus, & opera nostra sunt quæ ex nobis naturaliter facimus, sed alia sunt, quæ gratia Dei per nos operatur.

Rursus

Rūsus sermo abbreviatus est: Nemo potest D E I
mandata seruare perfectè proper internam immun-
bitiem. Ergò nihil faciunt ad salutē, solùm crede in
Christum; & hæc fides tibi imputabitur quasi seruā-
ses præcepta. Nam Christus adimpleuit solus legem;
Matth. 5. Et est finis legis ad iustitiam omni credenti,
Rom 10. id est, si tu credis in eum, ipse tibi imputabit
suam obseruantiam legis, tanquam si tu fecisses. &c.
Hoc quotidiè nobis fabulantur sectæ, sed quod Deus
dat adiutorium, id est, gratiæ Spiritus sancti, quæ ad-
iuuat nostram infirmitatem, quæ in nobis operatur
obseruantia præceptorum, pro hac via nobis possibi-
lem, vltra quam Deus nihil à nobis exigit, non dicunt.
Ioannes enim dicit 1. Ioan. 5. Mandata eius grauiæ nō
sunt. Et Philip. 4. Omnia possum in eo, qui me con-
forrat, &c. Deus non plus à nobis exigit, quam suò
adiutorio ex viribus nostris præstare possumus. No-
uit Deus vires nostras, si illas veluti instrumenta no-
uerimus Deo concedere &c. culpa in nobis est. Ad
quid enim aliud Deus confert dona gratiarum, spiri-
tum sanctum, & suam gratiam & adiutorium, nisi vt
perficiamus suam voluntatem? Deus à nobis nō exi-
git, vt volemus in aëre, quia alas nō habemus, nec
ab equo exigit vt loquatur &c. Hoc ergò requirit à
nobis Deus; vt negociemur cum suis donis, quæ no-
bis concessit, Matth. 25. vltra non exigit. Hoc autem
sectæ dicere nolunt populo. Sed simplicibus dicunt,
Nemo potest præcepta D E I seruare &c. et si hoc
verum est, non ex viribus nostris. Attamen adiuto-
rio diuino possumus, quantum Deus à nobis exigit.
Gerson de nativitate Domini, serm. 1 part. 4. Nō dic;
inquit, quia non potes mandata D E I seruare, sed
quia non vis. Hæc enim est blasphemia in Deum, si
diceret gulosus, non possum abstinere à potu: & di-
ceretur ei, quia hoc poculum est veneno infectum;
hunquid biberet? nō credo. Si luxuriosus pro quo li-

C c z bet

M.

bet actu deberet perdere digitum, nunquid coiret non credo. Si igitur sic potest abstinere, non obstante, quia dicit, Non possum continere: cur non etiam precepta seruare? Ideò dic, Non volo seruare præcepta: & non, quia non potes.

Quartus sermo abbreviatus est, Christus pro nobis satisfecit, præstavit omnia & persoluit, obseruauit præcepta Dei, pro te orauit, vigilauit, passus denique est pro te, cœlum meruit & consecutus est pro te, omnia debita pro peccatis tuis psoluit. Ideò nihil amplius facere necesse habes, nisi ut credas solū hæc omnia pro te Christum fecisse, & ad tuam salutem emeruisse. Hoc prædicant sectæ, & hic pedem figunt, sed ubi manet quod dicit Petrus 1. Pet. secundo. Christus pro nobis passus est, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius? Ad quid debeo de novo nasci, Ioan. 3? Portare crucem meam, Luc. 9? iejunare, orare, eleemosynam dare, Matth. 6? Ad quid pœnitere, Marc. 1? esse iustum plus quam Scribæ & Pharisæi? Matth. 5. Nisi iustitia vestra abundauerit &cet. Ad quid exigitur paupertas spiritus, munditia cordis, pax, &cet. Matth. 5. si sufficit solùm credere externè, Christum omnia pro me satisfecisse? &cet. Subinde etiam si Christus omnia fecerit, expedierit, & satisfecerit, quomodo tu particeps eris, nisi hæc opera & media habueris? nisi tu quoque vitam tuam immutaueris, & Christum secutus fueris? dices, non merebor hoc, Christus semel hoc meruit. Respondeo verum, sed quomodo proprium tibi erit Christi meritum? quomodo apprehendes & retinebis, nisi per hæc media &cet? sed fallaciter accipiunt sectæ hoc verbum, mereri: non enim de hoc simpliciter dicimus, sed de medio apprehensionis & retentionis: verum semiperfectus sermo apud sectas, facit semichristianos.

Quintus sermo abbreviatus, Humanæ traditiones sunt

sunt nihil, Deus illa reiicit. Nam dicit Matth. 15. Gratiis me colunt doctrinis hominum atque mandatis, & Paulus 1. Timoth. quarto vocat doctrinas demoniorum, ergo totus papatus, in cantibus, organis, campanis, ferijs, ciborum delectu, vestibus &cet. est diabolica doctrina. Hoc quotidiè vulgo proponitur, & omnes cæremoniæ & ordo in Ecclesia dissipatur, sed quod dicit Paulus 2. Thess secundo, non dicunt, scilicet, frarres state, tenete traditiones, quas didicistis siue per sermonem, siue per epistolam nostram, & quod Actor. 16. Paulus visitans Ecclesias, iussit servare precepta Hierosolymitani concilij. Traditiones quæ sunt contra DEVM & eius precepta, aut quæ tollunt Dei precepta, sicut erat Corban Phariseorum Matth. 15. quod honorem parentum tollebat, & cultus idolorum cōtra Dei honorem promouebat, de quo Esai. 29. loquitur: tales, inquam, tradiciones non vult Deus, sed quæ ad cultum Dei fiunt atque honorem, ut cæremoniæ Ecclesiæ. Nam Deum decet iucunda decoraque laudatio. Psal. 146. aut quæ bonum ordinem in Ecclesia præstant, atque unitatem & pacem conseruant, sicut Paulus dicit 1. Corin. 14. Omnia honeste & secundum ordinem fiant in vobis: Aut quando diuina præcepta sub traditionibus humanis seruantur, & fides exercetur ut monachatus, sicut Ioannes Baptista sub vestitu camelii, & cibo atque potu austero, Matth. tertio digito ostendit Christum. Ioan. 1. seruat Dei precepta, &cet. Nucleus sub testa latet. Si reiicias testam, nec nucleus habebis &c. Sic est de Missa, libero arbitrio, &c.

Missam esse dicunt nouum sacrificium, nouam occisionem & crucifixionem Christi, per quam remissionem peccatorum nos consequi arbitremur, & quod omnia illa fiant in cōtumeliam Christi, &c. Hoc blaterant omni die. At quod nos docemus, Missam non esse nouum sacrificium, sed memoriam sacrificij,

Cc 3 Christi

Christi, nō mereri remissionem peccatorum, sed esse medium, per quod virtus sacrificij Christi nobis distribuitur, & quod sit verum laudis sacrificium &cet, hoc tacent, & sic inficiunt homines: sed grande hoc est piaculum, in Ecclesia interpretatione peruersa loqui, aut de Euāgelio Christi, ut inquit Hieronymus, facere Euangelium hominis peruersa glossa. Ideo dicit Apostolus 1 Corin 14, omnia ad ædificationem fiant, & non ad deſtructionem, &c.

Sic abeūtum puent sermonem: Papistæ adorant Santos, faciunt sibi Deum ex Sanctis, ponunt fiduciam salutis in illis, plūs honorant illos, quām Christum, Sic Monachi eorum fundatores plūs colunt & inuocant quām Christum &c. Hoc audiunt simplices, & putant esse verum, sed quod Catholici faciunt differentiam inter honorare & adorare, non dicūt. Aliud enim est adorare, & aliud honorare. Honoramus diuino precepto parentes, sed non adoramus, Exo. 20. Honoramus parentes, qui nos educarunt corporaliter, & multa bona contulerunt. Sanctos etiam colimus & honoramus, quia nos docuerunt fidem Christi, educarunt in timore & disciplina Domini, 1. Cor. 4, inquit Paulus: In Christo Iesu per Euāgelium ego vos genui, etiam in uoce subsidium hominis viuētis; propterea autem non adoro eum. Adoratio soli Deo creatori debetur. Et quoniam unus solus est creator Deus, ideo solus Deus adoratur, & nulla creatura; Creaturam honoramus, non autem ut creatorē adoramus. Ad Gala. 1 inquit Paulus, quod homines in se glorificabant Deum, & nos Deum in sanctis laudamus, &c At dicunt. Nesciunt nostras orationes. Sed quis Angelis reuelat cōuerſionem peccatorum, Luke 15? Sic etiam beati qui respiciunt faciem patris, omnia cognoscunt & sciunt, Matt 18. Sic de mortuis abeūtum puent sermonē: non iuvant iuffragia mortuos, auaritia Monachorum & Sacerdotū hęc excogitauit, ob id

TITVLVS XII. 35

Ob id nihil sunt anniuersaria, fundationes Ecclesiæ, rum &c. nihil proflunt, non est ibi scriptura. At Ecclesia habet scripturam, 2. Machab. 12. quæ dicit, sancta, id est, non vana, nec peccatum, at salubris, non inanis aut frustranea est cogitatio pro defunctis exorare &c. Adducant sectæ claram scripturam, quæ prohibet suffragia nihil prodefuisse, nos hic habemus textū, quod pro sint: nam dicit princeps Machabeus, Sancta & salubris est cogitatio pro defunctis &c. Qui non credunt vitam post hanc vitam, illi non commendant multum suffragia. Nos non oramus pro simpliciter defunctis aut mortuis cadaveribus, sed quia scimus & credimus quod in Christo viuunt fideles, ideo pro illis oramus, &c.

VNA CVM SIT ECCLESIA,
vnde tot sectæ?

TITVLVS XIII.

 Rimò, hoc certò credere oportet, inquit August. Epist. 170. q̄ est sola vna Ecclesia, i. vniuersalis & secundum totū communis super totam terram, sicut radij Solis diffusa, quā Spiritus sanctus canquā in vna mis- tiam cog. utinat in vna fide, & vniiformi participatio- ne sacramentorū. Ephes. 4. Vna fides &c. Et hæc sola est vera Ecclesia, quæ per totū orbem est extensa: sectæ verò qm̄ in angulo aut speciali prouincia regnant, non sunt Ecclesia, vt secta Arrij, Donati, &c. Nec est diuisa Ecclesia catholica, sicut sunt Ecclesia sectarū, quæ nec cum catholica, nec inter seipias concordant. Catholica aut Ecclesia, quæ est columna & basis veritatis propter Christum, vniiformiter credit articulos fidei & sacramenta, &c.

Secundò, quod sunt tot sectæ in Ecclesia, ex 1. Tim. 3.

Cc. 4. instinctu